కథ

చేయూత

ఆ హాల్లోకి వెళ్ళాలనిపించడం లేదు. గుండెలో గంపెడు బరువు పేరుకుపోయినట్లు ఏదో బలమైన హస్తం నన్ను వెన నెట్టేస్తున్నట్టు అనిపించసాగింది.

శుభ నిర్ణయానికి రాజీపడలేకపోతు న్నాను.

ఎందుకిలా జరిగింది?

నా పెంపకంలో లోపముందా?

శుభ ఎంతలా నచ్చచెప్పినా, ఎన్ని లు బోధించినా నా మనస్సంగీకరించడం లేదు.

నాకంటూ ఓ జీవితం ఏర్పరచుకున్నాక ఆశలన్నీ శుభ మీదే పెట్టుకున్నాను. అవన్నీ అడి హా శలు చేసి ఈ పెళ్ళికి సిద్ధపడింది.

తనదైన వ్యక్తిత్వంతో స్వేచ్ఛగా స్వతం చి నిర్ణయాలు తీసుకొని జీవితాల్లో స్థిరపడ్డ వా టే నాకు అపారమైన ఇష్టం కూడా!

లెక్చరర్‌గా పనిచేస్తున్న రామకృష్ణని ప్రేమి చానని, పెళ్ళిచేసుకుంటానని శుభ చెప్పినప్పుడు ంత గానో సంతోషించాను.

యుక్త వయసు నుండే స్త్రీ తన జీవితం గురించి ఆలోచించగలగాలి.

ఆలోచనా విధానాల్ని పెద్దల ముందుంచి అందులో మంచి చెడ్డలు తెలుసుకోవాలనుకుంటున్నారంటే తమ భవిష్యత్ గురించి అమ్మాయిలు దృఢంగా ఆలోచిస్తున్నారన్న మాట.

కానీ..

తర్వాత శుభ పలుకులే జీర్ణించుకో పోయాను.

''రామకృష్ణగారికి కట్నం రూపంలో ని, లాంఛనాల రూపంలోకాని అర్వై వేలు కావ ట. దానికి కారణం కూడా చెప్పారు. వాళ్ళ నా గారికి గుండె ఆపరేషన్ చేయించాలిట. ఆ డబ్బు చ్చి అతన్ని పెళ్ళి చేసుకోవాలనుకుంటున్నాను. ఒకప్పుడు కట్నం, లాంఛనాలు తీసుకొన్న ళ్ళ గురించి ఎంతో హేయంగా మాట్లాడాను. ని మే. కానీ.... రామక్రిష్ణగారి పరిస్థితి క రా చూశాను. అతనికి వాళ్ళ నాన్నగారంటే ఎం అభిమానమో మాటల్లో చెప్పలేను.

నెలల వయసప్పుడు తల్లిపోయాక అన్ని ధ్య తలు తానే వహించి రామక్రిష్ణగార్ని పెంచి పెద్ద చేశారుట. అతని తండ్రిలాంటి వ్యక్తి ఈ పంచంలో ఎవరూ ఉండరని గొప్పగా చెబు గాం టారు. తండ్రి కోసమే ఈ డబ్బు అడగక త టం లేదని అన్నారు. అందుకే ఈ విషయంలో నా భావాలు సడలించక తప్పలేదు.!'' దృఢంగా ంది శుభ.

అంతే.. ఒక్కసారిగా అవాక్కయ్యాను.

ప్రేమ, ఆకర్షణలో శుభ ఎంతలా కూరు పోయిందో అర్థమైంది.

'నేను ఎదుగుతున్నాను' అనుకుంటూనే ఈకాలం ఆడపిల్లలు తమ వ్యక్తిత్వాన్ని, విలువల్ని ఎంతలా కోల్పోతున్నారో?

ఆదర్శాల ముసుగువేసుకొన్న యువకుల బారినపడి వాళ్ళేం చెప్పినా గంగిరెద్దుల్లా తలూపుతూ..ఎంత చదివినా..తమ కాళ్ళమీద తాము నిలబడినా..ప్రేమించిన మగాడికి బానిసగా మారిపోతున్నారు.

ఇదా ఎదుగుదల..?

ఎందుకీ వ్యక్తిత్వాలు?

కంప్యూటర్ యుగంలో స్త్రీ అన్నివిధాల ముందుకి పోతోందనుకుంటున్నారు. కానీ మానసికంగా..ఇంకా ఇంకా కుచించుకుపోతూ వెయ్యేళ్ళు వెనక్కి వెళ్ళిపోతోందని ఎంతమందికి తెలుసు?

ఏదో పేరు చెప్పి డబ్బు కట్నం రూపంలో తీసుకోవాలనుకుంటున్నాడు రామక్రిష్ణ. ఆ దోపిడికి తండ్రికి ఆపరేషన్ అని నాటకం ఆడుతున్నాడేమో!

ఎన్నో పరిస్థితులు, ఘోరమైన అనుభవాలు చవిచూసి ఓ లెక్చరర్‌గా నేను స్థిరపడటమే కాకుండా శుభని కూడా ఓ లెక్చరర్‌ని చేశాను.

జీవితంలో కలిగే ఆటుపోట్ల గురించి, వ్యక్తిత్వం గురించి ఎంతలా బోధించానో! అవన్నీ పక్కకి పెట్టేసి సగటు అమ్మాయిలా ప్రవర్తిస్తున్న శుభని చూస్తుంటే, జాలి, సానుభూతి కలుగుతున్నాయి.

''అమ్మా! ఏవిటాలోచిస్తున్నావు? మా మామయ్యగారు నీతో మాట్లాడాలంటున్నారు. రామ్మా.''

శుభ పలుకులకి ఆలోచన్ల నుండి తేరుకున్నాను.

రామక్రిష్ణ ఎంతో గొప్పగా పొగుడుతున్న ఆ తండ్రిని చూడాలనే ఉబలాటం క్రమంగా నాలో ఎక్కువైంది.

రెక్కలొచ్చాక ఎవరి స్వార్థం వాళ్లు చూసుకునే ఈ లోకంలో ఇంకా తండ్రి ఆరోగ్యం గురించి ఆలోచించే రామక్రిష్ణని కూడా చూడాలనిపిస్తుంది.

ఇంకేం ఆలోచించదలచుకోలేదు. ఆ హాలు వైపు అడుగులు వేశాను. మనసులో ఏదో టెన్షన్.

సోఫాలో కూర్చున్న వ్యక్తిని చూడగానే ఒక్కసారిగా స్థంభించిపోయాను.

జగన్నాథం మాస్టారు.

'నేను చూస్తున్నది కలా! నిజమా' అనిపించసాగింది.

ఏనాటి మాస్టారూ! మళ్లీ ఇప్పుడిలా కలవడం ఎంత విచిత్రం.

నా జీవితాన్ని ఓ మలుపు తిప్పిన వ్యక్తి.

కళ్ళద్దాలు సరిచేసుకొంటూ చిరుమందహాసంతో నావైపు చూసిన మాస్టారు ఆశ్చర్యపోతూ అన్నారు.

''అమ్మా జానకీ బాగున్నావా?''

ఆనందోద్వేగంతో నోట మాట రాక ఉత్సాహంగా తలూపి అతనికెదురుగా ఉన్న కుర్చీలో కూర్చున్నారు.

ఎన్నేళ్ళ తర్వాతో ఆప్తబంధువుని చూసినట్లు నా కళ్ళు సంతోషంతో చెమర్చాయి. నా శక్తిని, నా వ్యక్తిత్వాన్ని వెలికితీసి నన్నొక మణిపూసగా మలచిన వ్యక్తిని ఎలా మర్చిపోతాను. ఒక్కసారిగా నా ఆలోచన్లు గతం వైపు పరుగులు తీశాయి.

★★★

అతను, అతని జీవనశైలి నామీద గట్టిగా ప్రభావం చూపిస్తాయని ఏనాడూ ఊహించలేదు.

ప్రతి రోజూ బాబుని గుండెకి హత్తుకొని స్కూలుకి తీసుకు వచ్చేవాడతను. మధ్యాహ్నం లంచ్‌కి కూడా వచ్చి గోరుముద్దలు తినిపించేవాడు.

కొన్ని రోజుల తర్వాత తెలిసింది, అతని భార్య పోయిందని. అయినాసరే ఆ లోటు బాబుకి తెలీకుండా తన జీవితాన్ని, సర్వస్వాన్ని ధారపోసి బాబుని పెంచడానికి తాపత్రయపడుతున్నాడతను.

తల్లికన్నా ఎక్కువగా పిట్టకథలు చెబుతూ ఆ బాబుకి కడుపునిండా అన్నం తినిపిస్తున్న అతణ్ణి చూస్తుంటే... ఓ మనోహర దృశ్యం చూస్తున్న అనుభూతి కలిగేది.

నేను చూస్తున్న ప్రతీ కుటుంబంలోను పిల్లలకు తండ్రంటే విపరీతమైన భయం ఉండేది.

కానీ ఆ బాబు కళ్ళు తండ్రిని చూడగానే నక్షత్రాల్లా మెరవడం, ఆ తండ్రి మొహం చంద్రుడిలా వెలిగిపోవడం చూసి నాలో ఆశ్చర్యం, ఆనందం

మిళితమయ్యాయి.

అంతలోనే...మస్తిష్కంలో వేలకొలది [illegible]ందేహాలు. ఇంట్లో ఆడదిక్కు లేకుండా ఇ[illegible]ెలా కాలం గడుపుతున్నాడు?

ఇంకా పదేళ్ళు కూడా నిండని పసివాడిని ముందు ముందు పెంచగలడా? వంట, ఉద్యోగం, బాబుపెంపకం..ఇలా ప్రయాసతో కూడిన ఒంటరి జీవితం ఎంతకాలం నెట్టుకురాగలడు?

అసలెందుకు మళ్ళీ పెళ్ళికి సిద్ధపడటం లేదు! భార్యపోయిన నెలల్లోపే పెళ్ళిళ్ళు చేసుకునే పురుషపుంగవులెంతమందో!

నా ప్రశ్నలన్నింటికి త్వరలోనే సమాధానం దొరుకుతుందని ఊహించలేకపోయాను.

ఆరోజు తప్పతాగి ఇంటికి వచ్చిన సుధాకర్ నన్ను గొడ్డులా బాది బీరువాలో ఉంచిన నా నెల జీతం పట్టుకుపోయాడు.

ఒక పక్క వారం రోజుల నుండి తీవ్రమైన జ్వరంతో బాధపడుతూ, మరో పక్క ఒంటిమీద బెల్టు దెబ్బలు భరించే ఓపిక లేక నిస్త్రాణంగా కుప్పకూలిపోయాను.

నా జీవితం మీద నాకే చెప్పలేనంత జాలి, సానుభూతి కలిగాయి.

ఆ నెప్పులు, నీరసంతో శుభని స్కూలు నుండి తెచ్చే ఓపిక లేకుండాపోయింది. పావు గంట గడిచింది.

'అమ్మా' అన్న పిలుపు వేణుగానంలా వినిపించడంతో భారంగా కళ్ళు తెరిచాను. ఎదురుగా ఆశల వెలుగు శుభ నవ్వుతూ కనిపించింది.

శుభ పక్కనే అతను, బాబు. మా[illegible]త్వం నిండిన అతని కళ్ళు నా పరిస్థితి గమనించి[illegible]ల కలవరపడ్డాయి.

బాధగా తలవొంచుకొన్నాను.

''జానకిగారూ! దారి పొడుగునా శు[illegible] ఇంటి విషయాలన్నీ చెప్పింది. చదువుకొని, [illegible]్యోగం చేస్తున్న మీరు కూడా మీ భర్త పెట్టే [illegible]ధలు భరిస్తూ ఎందుకింట్లో క్రుంగిపోతు[illegible]రు? హాయిగా అతనికి విడాకులిచ్చి స్వతంత్రం జీవించండి. మీ స్త్రీలు శారీరకంగా, మా[illegible]కంగా వేధింపులు భరిస్తారు కాని ముందడుగు వే[illegible] విప్లవాత్మక నిర్ణయాలు తీసుకోలేరు. ఈ సమాజంలో ఒంటరిగా బ్రతకగలమా, లేదా అనుకొంటూ సంవత్సరాలు దొర్లిస్తారు. మీ పాపని బాగా చదివించమ్మా! వేరే ఇల్లు తీసుకొని హాయిగా జీవితం సాగించండి! నిత్యం.. బాధపడుతూ..ఎన్నాళ్ళిలా..?''

విశ్వనాథ రమ

ధారాపాతంగా కారుతున్న కన్నీటిని తుడుచుకొంటూ అన్నాను.

''నేను డిగ్రీ మాత్రమే చదివానండీ! ప్రైవేట్ స్కూల్లో పనిచేస్తున్నాను.''

అతను తలపంకిస్తూ అన్నాడు. ''ఫర్వాలేదమ్మా! నేను ఇంగ్లీషు యమ్మే పాసయ్యాను. బి.యిడి.కాలేజీలో లెక్చరర్‌గా పనిచేస్తున్నాను.

మీరు పోస్టు గ్రాడ్యుయేట్ పూర్తి చేయండి. మీకన్ని విధాల సహాయం చేస్తాను. మీరు కృషి చేస్తే లెక్చరర్‌గా ఉద్యోగం వస్తుంది.''

ఆ పలుకులకే పొంగిపోయాను.

ఆ మనసు అందించే చేయూత నాలో అంతులేని చైతన్యాన్ని కలిగించింది.

ఆ మర్నాటి నుండే జగన్నాథం మాస్టారి దగ్గరకి ట్యూషన్‌కి వెళ్ళడం మొదలుపెట్టాను.

అతని బోధనా పద్ధతి గమనించాక జగన్నాథం మాస్టారు నిజంగా ఓ జగద్గురువనిపించింది.

శిష్యులకు తమ లక్ష్యాన్ని అనుక్షణం గుర్తుచేస్తూ, ఎంకరేజ్ చేస్తూ, ఆకాశమంత ఉత్సాహాన్ని నింపుతూ వాళ్ళకి కొండంత చేయూతనిస్తారు.

ఇంట్లో రెండుపూటలా ఓర్పుతో వంట చేసుకొని మరోపక్క ఉద్యోగ నిర్వహణలో మంచి పేరు సంపాదిస్తూ బాబుని అనుక్షణం కంటికి రెప్పలా కాపాడే అతణ్ణి చూస్తుంటే ఎంతో సంతోషమనిపించినా తర్వాత బాధ కలిగి ఓసారి చనువుగా అన్నాను.

''మాస్టారూ! మీరు మళ్ళీ పెళ్ళి చేసుకుంటే బాబుని

ఒక ఆసామి దగ్గర అమాయకశ్రీ కొత్తగా కొలువులో జేరాడట. ఆయన గారు కోడికూరంటే చెవికోసుకుంటాడు. ఆరోజున ఆయన పుట్టిన రోజయింది. ఆ శుభదినాన కడుపారా కోడికుర్మా చేయించుకుని తినాలన్న తీపి కోరిక కలిగింది. ప్రొద్దుటే కొత్తపనివాడిని పిలిచి ''ఒరేయ్, బజారుకు వెళ్ళి డ్రెస్డ్ చికెన్ తీసుకురారా'' అని డబ్బిచ్చి పంపాడు. యజమాని చెప్పిందేమిటో అతగానికి అంతగా అర్థం కాలేదు. అందువల్ల 'ముక్యస్య ముక్యార్థః' అన్నట్లు అయ్యగారి మాటలకు అర్థం చెప్పుకుని బజారుకి వెళ్లి ఓ కోడి పెట్టని కొని దానికి బట్టలు కట్టి తెచ్చి యజమాని ఎదుట బల్లమీద నిలబెట్టాడు. అది చూసి ''ఇదేమిటిరా, దసరా రోజుల్లో మనుష్యులు సరదా వేషాలు వేసుకోవడం చూశాం కాని ఇలా కోడికి బట్టలు కట్టడం ఏమిట్రా!'' అని ఆశ్చర్యంగా అడిగాడు. అయ్యగారి మాటలకు అతగాడు నివ్వెరపోయి ''అదేమిటండయ్యా, తమరేగా డ్రెస్డ్ చికెన్ తెమ్మన్నారు. ఈ రోజు త... కూడా కొత్త బట్టలు కట్టుకున్నారు. త...ష్టమైన కోడికి కూడా కొత్త బట్టలు కట్టి ...తెమ్మన్నారనుకుని తెచ్చాను'' అన్నాడట. ఇది జోక్ అయి ఉండవచ్చు. కాని సం...ంతి ఎద్దులకీ, గంగిరెద్దులకీ రం...లు పూయడం, బట్టలు కట్టడం, దీపా...ళికి దున్నపోతులని వేషభూషాలంకా...తో ముంచెత్తడం మనం ఎరిగినదే.

ఆభరణాల తాబేళ్ళు

అం...్ జంతువులను రత్నాలు, వజ్రాలతో ...లంకరించే రసపిపాసులు కూడా ఉం...ా అంటే కచ్చితంగా ఉంటారనే చెప్పా...

...శతాబ్దంలో బ్రిటన్‌లో వారిస్ అనే కళా...యుడు ఉండేవాడు. ఈయనకి తూ... దేశాల తివాచీలంటే తగని మోజు. రంగ...ంగుల తివాచీలను తన ఇంటిలో పరిచి... మురిసిపోయేవాడు. ఒకసారి ఆయ...కు వాటి అందాలను ఇనుమడింప చేయ...న్న సత్సంకల్పం కలిగింది. వెంటనే ఒక తాబేలును తెప్పించాడు. దాని డిప్పమీద వజ్రవైఢూర్యాలు, మరకత మాణిక్యాలు, వెలలేని రత్నాలు తాపటం చేయించాడు. దీపాల వెలుగులో రంగు రంగుల తివాచీల మీద దివ్యరత్నాల ధగద్ధగాయ కాంతులతో ఆ తాబేలు సుందరి వయ్యారంగా మందగమనం చేస్తుంటే చూపరుల మనసులు ఆనందంతో పొంగిపోయేవట.

ఈ కళాప్రియుని కళాతృష్ణను కనులారా కాంచకపోయినా, చెవులారా విని గ్రంథాలలో కవి స్ఫూర్తిని పొందినట్లుంది ఫ్రాన్స్‌కు చెందిన ఒక అనామిక.

అది 1929 వ సంవత్సరం, మార్చి నెల 4వ తారీఖు, బ్రిటన్‌లోని ఇంపీరియల్ ఎయిర్‌వేస్ విమానాశ్రయంలో పారిస్ నుంచి లండన్‌కి వచ్చిన విమానంలో నుంచి ప్రయాణీకులందరూ దిగి వెళ్లిపోయారు.

విమానాన్ని శుభ్రం చేస్తున్న సిబ్బంది ఒక సీట్లో ఒక చిన్నపెట్టెను ఎవరో మరిచిపోవడం గమనించి ఇబ్బంది పడ్డారు. ఈ రోజుల్లో బాంబుల బెడద ఉంది కాబట్టి బాంబు డిస్పోజల్ స్క్వాడ్‌ని పిలవందే ఎవరూ దాని జోలికిపోరు కాని ఆ రోజుల్లో ధైర్యంగా దానిని అధికారుల ముందు తెరిచారు. అందులో దూదిలో చుట్టబడిన ఒక సజీవ కూర్మం వుంది. దూదిని తొలగించగానే అది మెడని బయటికి సాచి జనం వంక ఆశ్చర్యంగా చూడసాగింది. దాని డిప్పకు అంటించి వున్న వజ్రవైఢూర్యాల కాంతితో వాళ్ల కళ్లు జిగేలుమని వారు మరింతగా ఆశ్చర్యపోయారు. అయితే ఆ విలువైన వస్తువు ఆ సీట్లో కూర్చుని ప్రయాణించిన లలనామణిదని వారు అనుమానించారే కాని దాని కోసం సొంతదారుల మంటూ ఎవరూ రాలేదు. దాంతో రత్నాలతో ఉన్న ఆ కూర్మాన్ని కస్టమ్స్ వారికి ధారాదత్తం చేసి చేతులు దులుపుకున్నారు వైమానిక శాఖ అధికారులు.

-బద్దిగం

పెంచడం మరింత సులభమవుతుంది. ఇంట్లో ...డ దిక్కు లేకుండా ఎన్నాళ్ళు ఒంటరిగా ఉం...ో తారు.''

ఒక్కసారిగా అతడు పువ్వులు గుట్టలు ...లుగా రాలినట్లు నవ్వాడు.

''భవిష్యత్ మీద భయం ఉన్నవాళ్ళు మాత్ర... రాబోయే కష్టాలను ఊహించుకొని ఎవరి ...యమో ఉండాలనుకుంటారు. సుభద్ర పోయ...క ఎన్నో సంబంధాలు వచ్చాయి. కాని సుభ... స్థానాన్ని ఇంకొకరు భర్తీ చేయలేరనిపించి... అంత ప్రేమని, అభిమానాన్ని నాకందించిందా... ఆ జ్ఞాపకాలు అనుక్షణం తలచుకొంటూ... కొండంత తృప్తిగా అనిపిస్తోంది.

ఇంక బాబుని పెంచడం అసాధ్యంగా అనిపి... లేదు. అసలీ ప్రపంచంలో ఏదీ అసాధ్యం కాద... ఆడదిక్కులు, మగతోడులు..ఇలాంటివేవి లేక... యినా సులభంగా బ్రతకగలం. మనకి కావలసి...దల్లా మనం చేసే పనిపట్ల అంకితభావం... ఉండటం. ఫలాపేక్ష లేకుండా కర్తవ్యాన్ని నిర్వర్తి...చడం.

మన నైతిక విలువల్ని మనమే కాపాడుకుం... సమాజంలో ఉన్నత వ్యక్తులుగా గుర్తించబడతా...

జానకీ! యమ్మే పూర్తి చేశాక మీకు లెక్చరర్‌గ... ఉద్యోగం వస్తుంది. ఉన్నతమైన ఉద్యోగం వల్ల గౌ...వంతోపాటు ఆత్మవిశ్వాసం కూడా పెరుగుతుంద... హాయిగా బ్రతకండి. ఎవరికీ తలవొంచనప్పుడే ... విలువ అందరికీ తెలుస్తుంది!''

ఆ పలుకుల్లో చైతన్యం ఒక్కసారిగా నన్ను కుదిపేసింది.

ఆకులు కదిలినప్పుడు మాత్రమే గాలి ఉనికి తెలుస్తుంది. ఆలోచన రేకెత్తినప్పుడు మనసు విలువ తెలుస్తుంది. నేనేవిటో తెలుసుకున్నాను.

అప్పట్నుంచి నేను పుస్తకంగా మారానో..పుస్తకంలో అంకితమయ్యానో తెలీదు. పి.జి.పూర్తి చేసి లెక్చరర్‌గా ఉద్యోగం సంపాదించుకున్నాను.

నా కళ్ళ ముందు ఏ దేవుడు కనిపించలేదు ఒక్క జగన్నాథం మాస్టారు తప్ప.

మళ్లీ ఇన్నాళ్ళకి...

ఆ స్నేహం..బంధుత్వంగా మారబోతోంది ప్పుడు. నా కళ్ళ నుండి జలజలా కన్నీటి బిందువులు రాలాయి.

''అమ్మా! బాబు అంత డబ్బు అడగడం నాకెంత మాత్రం ఇష్టం లేదు. పండుటాకు ఎప్పుడో ఒకప్పుడు రాలిపోక తప్పదు. ఇంకా నా గురించి వీడు తాపత్రయపడటం వాడి భావాలకు విరుద్ధంగా కట్నం తీసుకొని మిమ్మల్ని కష్టపెట్టడమెందుకు?''

జగన్నాథం మాస్టారు మానసికంగా నలిగిపోతున్నట్లు తలవొంచుకున్నారు.

అప్పటికే వారిలో మబ్బుల్లా పొగైన బాధా వీచికలు తొలగిపోయాయి. మనసు తేలికపడింది.

''సార్! ఇది కట్నం ఎంత మాత్రం కాదు. ఆనాడు మీరు చేసిన సహాయం మరువలేనిది..ఆపరేషన్ నిమిత్తం ఈ డబ్బు నా అంతట నేను ఇస్తున్నానను కోండి. మాలాంటి వాళ్ళెందరికో మీరు చేయూత కావాలి.''

కొన్ని క్షణాలు గడిచాయి. జగన్నాథం మాస్టారు ప్రశాంతవదనంతో జానకి వైపు చూశారు. ''వద్దమ్మా! ఫలాపేక్ష లేకుండా కర్తవ్యాన్ని నిర్వర్తించాలని ఎన్నోసార్లు చెప్పాను. మా రామక్రిష్ణ నెమ్మదిగా ఆ డబ్బు మీకు తీరుస్తాడు. ఆ విషయం చెప్పడానికే వచ్చాను. మనసులు కలిసి పెళ్లి చేసుకొంటున్నప్పుడు ఇచ్చి పుచ్చుకోవడాలెందుకు?''

ఏం సమాధానం చెప్తాను. అతని ఆత్మాభిమానం ఎంత గొప్పదో నాకు తెలుసు.

ఒకనాడు నాకు చేయూత అందించిన వ్యక్తి కుటుంబంలోకి శుభ అడుగుపెడుతోంది. ఒక్కసారిగా నా హృదయం ఆనందపరవళ్ళు తొక్కింది.

కన్నప్రేమ విలువ తెలీకుండా వార్ధక్యంలో అడుగుపెట్టిన తండ్రిని ఓల్డ్‌ఏజ్ హోమ్‌కి పంపిస్తున్న రోజులవి...కాని..తండ్రి విలువ ప్రేమ..గుర్తించిన రామక్రిష్ణ..మానవత్వం నిండిన మాస్టారూ...నా కళ్ళకి గొప్పగా కనిపిస్తున్నారు.

ఆ మాస్టారి సంస్కారానికి వినమ్రంగా చేతులు జోడించాను.

★